

Organikus művészet

■ Szabados György–Joelle Léandre: Live at Magyarkanizsa – BMC Records, 2011

Az idén elhunyt Kossuth-díjas zongoraművész-zeneszerző azt képviselte a magyar zeneművészetben, amit a napokban elvesztett *Makovecz Imre* az építészetben: a szakrális, organikus művészetet, amely igazán csak kevesek sajátja. Az improvizatív kortárs zene Európa-szerte ismert mestert jazz-zenészek tucatjai tekintik példaképüknek itthon és külföldön egyaránt, így a távozásával keletkezett űrt nehéz lesz kitölteni. Utolsó fellépésinek egyike a francia *Joelle Léandre* bögőssel adott, nagy visszhangot kiváltó koncertje volt tavaly októberben a délvidéki Magyarkanizsán, ahol sokéves hagyománya van az avantgárd művészetnek. Ennek a koncertnek negyvenpercnyi részlete – egy négy tételes szvitjellegű darab – került a korongra, amelyről bátran állíthatjuk, hogy zenei szenzáció. Két hiteles, kiforrott alkotó régen várt találkozója valósult meg azon az estén. Szabad improvizációik

teljes nyitottságot tükröznek mindennemű próba és előre rögzített váz nélkül. Ezt az érzelmi alapra fűzött, változó jellegű muzsikát nem lehet szavakkal megközelíteni. S ahogyan a lemezborító tolmácsolja: a hallgató *„bagyja el ezeket a dadogó szavakat és bízza magát inkább a fülére és a szívére: az igazi élményre, amit a lemeztől kap”*.

Márton Attila